

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Την Πέμπτη, 21 Νοεμβρίου 2013, πραγματοποιήθηκε στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, ανοικτή συζήτηση με θέμα : «**Πολιτικό Σύστημα και Συνταγματική Αναθεώρηση**», που διοργάνωσαν η **Κίνηση Πολιτών**, η **Διεθνής Διαφάνεια-Ελλάς**, το **ΕΛΙΑΜΕΠ**, το **ΙΟΒΕ** και η **Kantor**, στο πλαίσιο του προγράμματος του **Megaron Plus**.

Στη συζήτηση συμμετείχαν οι κύριοι: **Γεώργιος Δελλής**, Καθηγητής Νομικής Παν/μίου Αθηνών, **Ανδρέας Δρυμιώτης**, Πολιτικός Μηχανικός – Σύμβουλος Επιχειρήσεων, **Ηλίας Νικολακόπουλος**, Καθηγητής Πολιτικής Επιστήμης Παν/μίου Αθηνών και **Φίλιππος Σπυρόπουλος**, Καθηγητής Νομικής Πανεπιστημίου Αθηνών. Τη συζήτηση συντόνισε και συνόψισε ο ε.τ. Πρόεδρος του Συμβουλίου Επικρατείας, πρ.Πρωθυπουργός και Αντιπρόεδρος της Κίνησης Πολιτών, κ.**Παναγιώτης Πικραμμένος**.

Ο κ. **Δελλής** στην ομιλία του για τον ρόλο των Κομμάτων στο Πολιτικό Σύστημα, ισχυρίστηκε ότι αυτά υπερέβησαν τον ρόλο του διαμεσολαβητή μεταξύ κοινωνίας και κράτους για να διεκδικήσουν ευθεία άσκηση της κρατικής εξουσίας, υποκαθιστώντας ή αλλοιώνοντας τα πολιτειακά όργανα. Στην ακραία δε εφαρμογή του το κομματικό φαινόμενο για προφανείς λόγους εδραίωσης της υφιστάμενης κατάστασης, μεταλλάσει το δικομματισμό σε καρτελ περισσότερων κομμάτων. Προτείνει να ενισχυθούν οι συνταγματικές προϋποθέσεις για την οργάνωση και λειτουργία τους καθώς και ο έλεγχος για την τήρηση αυτών των προϋποθέσεων.

Ο κ. **Δρυμιώτης** παρουσίασε την παθογένεια του Πολιτικού Συστήματος όπου κατά κύριο λόγο αυτό ενδιαφέρεται να μεγαλώσει το Δημόσιο προκειμένου να έχει τη δυνατότητα προσλήψεων σε αυτό, εξυπηρετώντας την πελατεία του που είναι και οι ψηφοφόροι του. Θεωρεί δε ότι η γενεσιουργός αιτία του πελατειακού συστήματος είναι ο σταυρός προτίμησης ενώ παράλληλα ο έτερος πυλώνας του πελατειακού κράτους είναι η υπουργοποίηση των βουλευτών.

Ο κ. **Νικολακόπουλος** στην ομιλία του επισήμανε ότι ο εκλογικός νόμος που ψηφίστηκε το 2004 και η παραλλαγή του που ισχύει σήμερα είχαν σχεδιαστεί με βάση το σταθερό επί τρεις δεκαετίες δικομματικό σύστημα στην Ελλάδα. Οι διπλές όμως εκλογές του 2012 ανέδειξαν τη δυσλειτουργικότητά του και την πολλαπλά διαπιστωμένη ακαταλληλότητά του σε συνθήκες πολυκομματισμού. Οποιαδήποτε όμως απόπειρα άμεσης εκλογικής μεταρρύθμισης οφείλει να αντιμετωπίσει κρίσιμα πραγματικά και πολιτικά εμπόδια αλλά και να λάβει υπόψη το μεταβατικό χαρακτήρα του σημερινού κομματικού συστήματος. Ορισμένα σημεία που πρέπει να περιλάβει μία πρωτοβουλία μεταρρύθμισης είναι μία ισχυρή δόση αναλογικής, περιορισμό του μεγέθους των εκλογικών περιφερειών, έλεγχο εκλογικών δαπανών και περιορισμό της σημασίας του σταυρού προτίμησης.

Τέλος ο κ. **Σπυρόπουλος** παρατήρησε πως ενώ το Σύνταγμα θεσμοθετεί Βουλή με τετραετή διάρκεια, στην πολιτική πράξη τούτο συνιστά την εξαίρεση και η τετραετής θητεία της Βουλής δεν εξαντλείται. Σύμφωνα λοιπόν με την επιταγή του Συντάγματος, οι εκλογές πρέπει να γίνονται μία φορά κάθε τέσσερα χρόνια. Στη συνέχεια ανέλυσε τον τρόπο που αυτό μπορεί να γίνει εφικτό. Ως προς την ελέγχουσα δικαιοσύνη τόνισε ότι, σε ένα τόσο μικρό κράτος όπως η Ελλάδα δεν χρειάζονται τόσα ανώτατα δικαστήρια, επτά στον αριθμό και έθεσε το ερώτημα μήπως θα έπρεπε να ξανασκεφτούμε το σύστημα της ενιαίας δικαιοδοσίας με πρώτο και δεύτερο δικαιοδοτικό βαθμό, χωρίς διάκριση του είδους της διαφοράς σε αστική, ποινική και διοικητική δικαιοσύνη.

Ως γενικό συμπέρασμα, ο κ. **Παναγιώτης Πικραμμένος** κατέληξε στην κοινή διαπίστωση ότι η λειτουργία του πολιτικού συστήματος στα όρια της συνταγματικής νομιμότητας και πολλές φορές κατά παράβαση του πνεύματος του Συντάγματος, έχει συμβάλει σε μέγιστο βαθμό στη δημιουργία της κοινωνικής, οικονομικής και πολιτιστικής κρίσεως που βιώνουμε, καθώς και στη δημιουργία κοινωνικών ανισοτήτων και αδικιών.

Ειδικότερα, έγινε λόγος από τους ομιλητές για συγκεκριμένες δυσλειτουργίες και στρεβλώσεις, προτάθηκαν δε συγκεκριμένα μέτρα για να αντιμετωπισθούν αυτά τα φαινόμενα στο πλαίσιο της συνταγματικής αναθεώρησης.

Είπε επίσης, ότι ήρθε η ώρα να ανοίξει ο διάλογος για τη συνταγματική αναθεώρηση. Ο διάλογος όμως αυτός δεν μπορεί κατά τη γνώμη του να γίνει, τουλάχιστον σε πρώτη φάση, αποκλειστικά στα πλαίσια της Βουλής, γιατί αυτό

θα είχε ως πιθανότερο αποτέλεσμα την αναπαραγωγή –έστω και βελτιωμένων– των προτύπων που κρίνονται.

Σε αυτήν την περίοδο της πρωτόγνωρης κρίσης που βιώνουμε ο διάλογος πρέπει να είναι ευρύτατος με τη συμμετοχή όσων περισσότερων κοινωνικών φορέων είναι εφικτό. Ζούμε στην εποχή που η κοινωνία και ιδίως η νεολαία αναθεωρεί πολλές από τις αξίες και τις απόψεις της και πιστεύει ότι δεν μπορεί πλέον να δεχτεί λύσεις «αφ' υψηλού». Προτού λοιπόν αναθεωρήσουμε το Σύνταγμα είναι απαραίτητο να καταγράψουμε τις νέες κοινωνικές ανησυχίες και απόψεις. Αυτό, διότι η αναθεώρηση του Συντάγματος πρέπει πρωτίστως να στοχεύει στην κατάθεση νέων πολιτικών ιδεών και στην επίτευξη ευρύτατης κοινωνικής συναίνεσης. Τόνισε δε ότι κύριο λόγο σε αυτό μπορεί να παίξει η νέα γενιά που έχει γαλουχηθεί στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης, των τεχνολογικών εξελίξεων αλλά και των οικονομικών στερήσεων.

Κλείνοντας ο κ.Πικραμμένος είπε: «ας ξεφύγουμε λοιπόν από τα στερεότυπα και ας ανοίξουμε τον δρόμο για νέες ιδέες. Ας αλλάξουμε επιτέλους νοοτροπία!».